

1275**ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW**

z dnia 27 grudnia 1999 r.

w sprawie określenia wysokości opłat przeznaczonych na dopłaty do eksportu cukru oraz zasad stosowania dopłat do cukru wyeksportowanego, w ramach kwoty B, w 2000 r.

Na podstawie art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 26 sierpnia 1994 r. o regulacji rynku cukru i przekształceniach własnościowych w przemyśle cukrowniczym (Dz. U. Nr 98, poz. 473, z 1996 r. Nr 152, poz. 724 i z 1997 r. Nr 121, poz. 770) zarządza się, co następuje:

§ 1. Opłaty przewidziane na dopłaty do eksportu producentom cukru, w ramach kwoty B, wnoszone przez podmioty nabywające cukier od producentów cukru na zaopatrzenie rynku krajowego w okresie od dnia 1 stycznia 2000 r. do dnia 31 grudnia 2000 r., wynoszą 3,0% wartości zakupionego cukru.

§ 2. Dopłata do eksportu 1 tony cukru stanowi ilość łącznej kwoty zgromadzonych od dnia 1 stycznia 2000 r. do dnia 31 grudnia 2000 r. środków, o których mowa w § 1, powiększonej o nie wykorzystane środki na dopłaty producentom cukru w okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 31 grudnia 1999 r. i podzielonej przez ilość wyeksportowanego w okresie od dnia 1 stycznia 2000 r. do dnia 31 grudnia 2000 r. cukru, w ramach kwoty B, z zastrzeżeniem § 3 i 6.

§ 3. Dopłata do eksportu 1 tony cukru dla określonego producenta cukru nie może być wyższa niż różnica między minimalną ceną zbytu cukru na rynku krajowym, obowiązującą w dniu zawarcia transakcji między eksporterem a importerem, a średnią ceną cukru białego na giełdzie londyńskiej w tygodniu poprzedzającym zawarcie transakcji.

§ 4. Dopłaty dotyczą eksportu cukru z buraka cukrowego.

§ 5. 1. Producenci cukru otrzymują zaliczkowe dopłaty w wysokości 160 zł do każdej wyeksportowanej tony cukru w okresie jednego miesiąca od dnia złożenia wniosku o dopłatę, zwanego dalej „wnioskiem”, w Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

2. Wniosek powinien zawierać następujące informacje:

1) nazwę i siedzibę producenta cukru,

2) nazwę i siedzibę eksportera cukru, jeżeli nie jest on producentem cukru,

3) nazwę i siedzibę importera cukru,

4) datę zawarcia umowy sprzedaży między eksporterem cukru a importerem cukru,

5) ilość wyeksportowanego cukru.

3. Do wniosku powinien zostać załączony Jednolity Dokument Administracyjny (SAD), ze wskazaniem producenta wyeksportowanego cukru.

4. Wniosek należy złożyć najpóźniej do dnia 31 stycznia 2001 r.

5. Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa dokona końcowego rozliczenia i przekazania dopłat do eksportu cukru do dnia 31 marca 2001 r. Dopłaty te będą realizowane przez Agencję do wysokości środków pochodzących z opłat, o których mowa w § 1, zgromadzonych na wydzielonym rachunku Agencji.

§ 6. Dopłaty do eksportu cukru nie przysługują w przypadku:

1) jego eksportu do krajów, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła umowy o niestosowaniu dopłat do eksportu cukru,

2) złożenia wniosku po terminie określonym w § 5 ust. 4.

§ 7. W przypadku gdy po dokonaniu końcowego rozliczenia, o którym mowa w § 5 ust. 5, otrzymana zgodnie z § 5 ust. 1 zaliczkowa dopłata przewyższa należną producentowi cukru dopłatę, do jej zwrotu mają zastosowanie odpowiednie przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące bezpodstawnego wzbogacenia.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2000 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

1276**ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW**

z dnia 27 grudnia 1999 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia wykazu towarów i usług, na które ustala się ceny urzędowe.

Na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 26 lutego 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1991 r. Nr 100, poz. 442, z 1993 r. Nr 11, poz. 50, z 1994 r. Nr 111, poz. 536,

z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 54, poz. 348 i Nr 160, poz. 1085 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 czerwca 1998 r. w sprawie określenia wykazu towarów i usług, na które ustala się ceny urzędowe (Dz. U. Nr 80, poz. 515 i Nr 160, poz. 1068), w § 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ceny urzędowe ustala się na następujące środki spożycia i usługi, mające podstawowe znaczenie dla kosztów utrzymania lub ochrony zdrowia ludności:

- 1) leki gotowe, surowice i szczepionki produkcji krajowej, objęte wykazami Ministra Zdrowia (ceny zbytu i detaliczne),

- 2) świadczenia publicznych zakładów opieki zdrowotnej, z wyjątkiem świadczeń profilaktycznych domów zdrowia i stacji sanitarno-epidemiologicznych, wykonywanych na podstawie umowy zawartej z osobami fizycznymi lub osobami prawnymi oraz jednostkami organizacyjnymi nie będącymi osobami prawnymi,

- 3) osobiste świadczenia osób fizycznych na rzecz publicznych zakładów opieki zdrowotnej, np. oddawanie krwi.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 5 grudnia 1999 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

1277

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 grudnia 1999 r.

w sprawie właściwości miejscowej organów podatkowych w sprawach niektórych zobowiązań podatkowych oraz poszczególnych kategorii podatników.

Na podstawie art. 17 § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 i Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062) zarządza się, co następuje:

§ 1. Właściwość miejscową organów podatkowych w sprawach opodatkowania podatkiem dochodowym od osób prawnych oraz opodatkowania jednostek organizacyjnych nie mających osobowości prawnej, z wyjątkiem spółek nie mających osobowości prawnej, ustala się według określonej, w odpowiednim rejestrze lub statucie, siedziby osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej nie mającej osobowości prawnej.

§ 2. 1. Właściwość miejscową organów podatkowych w sprawie opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych ustala się według miejsca:

- 1) zamieszkania osoby fizycznej w dniu 31 grudnia roku podatkowego,
- 2) pobytu osoby fizycznej w dniu 31 grudnia roku podatkowego, jeżeli osoba ta nie ma miejsca zamieszkania, a gdy pobyt w Rzeczypospolitej Polskiej ustał przed tym dniem — według miejsca pobytu w ostatnim jego dniu.

2. Przy opodatkowaniu małżonków mających różne miejsca zamieszkania, jeżeli na ich wniosek podlegają oni łącznemu opodatkowaniu, właściwość miejscową ustala się według miejsca zamieszkania jednego z małżonków, wskazanego we wspólnym rocznym zeznaniu podatkowym.

3. W przypadku spółki nie mającej osobowości prawnej, właściwym miejscowo organem podatkowym, w którym powinno być złożone zeznanie wraz z dołączonym sprawozdaniem finansowym, jest:

- 1) organ podatkowy właściwy ze względu na siedzibę spółki, jeżeli przynajmniej dla jednego wspólnika jest on właściwy z uwagi na jego miejsce zamieszkania lub siedzibę,
- 2) organ podatkowy właściwy dla jednego ze wspólników według ich uznania, jeżeli organ podatkowy, o którym mowa w pkt 1, nie jest właściwy dla żadnego ze wspólników z uwagi na ich miejsce zamieszkania lub siedzibę.

§ 3. 1. Właściwość miejscową urzędów skarbowych w sprawach podatku od spadków i darowizn ustala się:

- 1) w sprawach spadków — według miejsca położenia przedmiotów majątkowych nabytych w drodze spadku, a jeżeli przedmioty spadku są położone na obszarze działania dwóch lub więcej urzędów skarbowych — według ostatniego miejsca zamieszkania (pobytu) spadkodawcy,
- 2) w sprawach prawa do wkładów oszczędnościowych wypłacanych na podstawie dyspozycji wkładcy na wypadek śmierci, jeżeli nabywca wkładów oszczędnościowych nie jest równocześnie spadkobiercą wkładcy — według ostatniego miejsca zamieszkania wkładcy,
- 3) w sprawach darowizn: